

คอลัมน์ “เศรษฐกิจกรรณเจ้าพระยา”

นิตยสารผู้จัดการรายเดือน ฉบับเดือนกรกฎาคม 2547

The New York Times บนเส้นทางแห่งความอภัยยศ

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์

The New York Times เป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติ (National Newspaper) ชั้นนำของสหรัฐอเมริกา ในอดีตกาล หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นผู้นำในการรายงานข่าวและเสนอบทวิเคราะห์ที่มีคุณภาพ และมีความน่าเชื่อถือระดับสูงในวงการสื่อสารมวลชน

แต่แล้วเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2547 คณะบรรณาธิการ *The New York Times* ออกแถลงการณ์ถึงขอโทษประชาชนชาวอเมริกัน สารภาพผิดที่มีได้ทำหน้าที่สื่อมวลชนด้วยความซื่อตรงต่อหน้าที่ ด้วยการเผยแพร่สารสนเทศเท็จจริงเท็จ ในประการสำคัญ *The New York Times* มีส่วนส่งเสริมให้รัฐบาลบุชทำสงครามอิรัก และหล่อหลอมทัศนคติของปวงชนชาวอเมริกันให้เห็นดีเห็นงามกับการทำสงครามนั้น ด้วยการเผยแพร่ข่าวสารที่ว่า ชัดดัม ฮุสเซน สะสมอาวุธที่มีผลทำลายล้างมวลมนุษย์ที่เรียกว่า Weapon of Mass Destruction ซึ่งจนถึงบัดนี้ยังมีโอกาสประจักษ์พยานข้อเท็จจริงในการยืนยันข้อกล่าวหานี้ได้

แถลงการณ์เรื่อง "The Times and Iraq" ซึ่งตีพิมพ์ใน *The New York Times* ฉบับวันที่ 26 พฤษภาคม 2547 ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง สื่อมวลชนชั้นนำทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์มีจำเพาะแต่ในสหรัฐอเมริกา ล้วนรายงานข่าวเรื่องนี้

- *BBC News* ซึ่งค่อนข้างเป็นกลาง พาดหัวข่าว ว่า "New York Times Admits Iraq Faults" (May 26, 2004)

- *Aljazeera.net* กระบอกเสียงของโลกมุสลิม พาดหัวข่าวว่า "US Paper Apologises for WMD Report" (May 26, 2004)

- *Editor and Publisher* สื่อมวลชนที่เฝ้าจับตาดูตาสาหกรรมหนังสือพิมพ์ รายงานข่าว "The New York Times Admits Fault in Iraq WMD Coverage" (May 27, 2004)

ความไม่พอใจการรายงานข่าวของ *The New York Times* ปรากฏอย่างรุนแรงในขบวนการประชาชนที่ต่อต้านสงครามและเรียกร้องสันติภาพ รวมตลอดจนปัญญาชนเสรีนิยม เพราะ *The New York Times* นำเสนอข่าวและบทวิเคราะห์ให้ทำรัฐบาลบุชในการทำสงครามอิรักอยู่ตลอดเวลา *The New York Times* ยอมเป็นเบี้ยหมากรุกของรัฐบาลบุช และกลายเป็น

เป็นกระบอกเสียงในการสนับสนุนการทำสงครามอิรักของรัฐบาลบุช หลายต่อหลายครั้งที่ *The New York Times* เป็นกลไกของกระทรวงกลาโหมอเมริกันในการปล่อยข่าวเท็จ โดยหวังผลทางการเมืองระหว่างประเทศ

ในเมื่อ *The New York Times* กลายเป็นจักรกลในการขับเคลื่อนการทำสงคราม สื่อมวลชนฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมจึงจับตามองประพฤติกรรมของ *The New York Times* ชนิดเกาะติด บทวิเคราะห์และวิพากษ์การรายงานข่าวของ *The New York Times* ปรากฏอย่างต่อเนื่องใน www.counterpunch.com และ z.net (www.zmag.org) โดยที่มีการวิพากษ์ในช่วงหลังนี้เมื่อเกิดกรณีอัปยศ Jayson Blair ใน *The New York Times*

ผู้คนบางภาคส่วนอาจเห็นว่า *The New York Times* เพิ่งเปลี่ยนไป แต่สำหรับผู้ติดตาม *The New York Times* ชนิดเกาะติดอาจมีความเห็นแตกต่างไปว่า การรายงานข่าวชนิดปราศจากจรรยาบรรณอันงดงามของสื่อมวลชนมิใช่ประพฤติกรรมใหม่ของ *The New York Times* หากแต่เป็นประพฤติกรรมที่มีมาช้านานแล้ว Fair and Accuracy in Reporting อันเป็นองค์กรที่ตรวจสอบจรรยาบรรณสื่อมวลชน (www.fair.org) มีความเห็นแนวทางนี้ เพราะมีกรณีที่ยกเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นจำนวนมาก

ในแถลงการณ์ขอโทษผู้อ่าน คณะบรรณาธิการ *The New York Times* มิได้เอ่ยชื่อผู้สื่อข่าวและนักหนังสือพิมพ์ที่สร้างกระแสกระหายสงครามในสังคมอเมริกันโดยเฉพาะเจาะจง แต่ถือเป็นความผิดของกองบรรณาธิการโดยรวม ในแวดวงสื่อมวลชนอเมริกัน มีการวิพากษ์บทบาทของจูดีท มิลเลอร์ (Judith Miller) นักหนังสือพิมพ์อาวุโสของ *NY Times* อย่างเฉพาะเจาะจง และนำสังเกตว่าเป็นการวิพากษ์ต่อเนื่องนานนับเดือน

จูดีท มิลเลอร์ รับข่าวปล่อยจากเจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมอเมริกันมาเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ *The New York Times* มิลเลอร์ต้องการรักษาสัมพันธภาพอันดีกับแหล่งข่าวของเธอในกระทรวงกลาโหมอเมริกัน เพียงเพื่อให้ได้ Exclusive Information ชนิดที่หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นไม่มี ในหลายต่อหลายกรณี 'แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้' ของเธอในกระทรวงกลาโหมอเมริกันปล่อยข่าวเท็จให้เธอนำไปเผยแพร่

มิลเลอร์กล้าเข้าไปใช้บริการจากชาวอิรักอพยพและบรรดาผู้ใกล้ชิดที่ตีตนออกห่างจากซัดดัม ฮุสเซน ซึ่งยืนยันว่าซัดดัมสะสมอาวุธนิวเคลียร์และ WMD อื่นๆ ในยามที่เธอได้ข่าวสารประเภทนี้ รายงานข่าวของเธอจะพาดหัวปรากฏในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ แต่ครั้นตรวจสอบได้ว่า รายงานข่าวดังกล่าวไม่มีมูลแห่งความเป็นจริง มักจะไม่มีการแก้ข่าวหรือขอโทษผู้อ่าน หากมีการแก้ข่าว รายงานข่าวนั้นมักจะปรากฏเป็นคอลัมน์เล็กๆ อยู่บนหน้าหนึ่งหน้าใดของหนังสือพิมพ์

มิลเลอร์กล่าวไปอาศัยอาห์เหม็ด ชลาบี (Ahmed Chalabi) ชาวอิรักอพยพเป็นแหล่งข่าว ชลาบีกินเงินค่าจ้างจาก CIA บางครั้ง CIA ปลอมข่าวผ่านชลาบีสู่มิลเลอร์ เพื่อนำไปรายงานใน *The New York Times* ชลาบีมีใช้บุคคลที่วงการรัฐการอเมริกันไว้วางใจ และบัดนี้รัฐบาลอเมริกันประกาศประณามชลาบีอย่างเป็นทางการ ไม่น่าเชื่อว่า *The New York Times* นำข่าวสารจากชลาบีไปตีพิมพ์โดยปราศจากการตรวจสอบเท่าที่ควร

ความเสื่อมทรามของ *The New York Times* มิได้เพิ่งปรากฏในกรณีการสร้างกระแสรายงานสงครามอิรักนี้ หากแต่ก่อตัวมาก่อนหน้านี้นานแล้ว กรณีจอห์น เจย์สัน แบลร์ (Jayson Blair) แสดงอาการความเสื่อมทรามของ *The New York Times* อย่างชัดเจน

เจย์สัน แบลร์ เป็นนักหนังสือพิมพ์ระดับดาวรุ่งพุ่งแรงของ *The New York Times* แต่ต่อมาค้นพบว่า แบลร์นั่งเทียนเขียนข่าว ข้อค้นพบนี้มาจากข้อค้นพบก่อนหน้านี้ว่า แบลร์ลอกข่าวจากหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่น โดยในขั้นต้นวงการสื่อสารมวลชนจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน หลายต่อหลายข่าวแบลร์ก่อกบฏสัมภาษณ์ขึ้นเอง โดยที่การสัมภาษณ์มิได้เกิดขึ้นจริง เจย์สัน แบลร์ ถูกกดดันให้ลาออกในเดือนพฤษภาคม 2546

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้น *The New York Times* ต้องเผชิญมรสุมอีกระลอกหนึ่ง คราวนี้เป็นกรณี ริค แบรก (Rick Bragg) นักหนังสือพิมพ์ระดับรางวัล Pulitzer Prize

ริค แบรก รายงานข่าวชาวประมงหยวนนางรมในมลรัฐฟลอริดา *The New York Times* ตีพิมพ์รายงานข่าวโดยมีชื่อ ริค แบรก เป็นผู้เขียน ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า แบรกว่าจ้างให้นักข่าวอิสระหาข่าว รายงานข่าวกว่าครึ่งของแบรกมาจากข้อเขียนของนักข่าวรับจ้าง

ความเสื่อมทรามด้านจรรยาบรรณทำให้ฮาวเวลล์ เรนส์ (Howell Raines) บรรณาธิการบริหาร และเจอร์ลด์ บอยด์ (Gerald Boyd) บรรณาธิการอาวุโสลาออกจากตำแหน่งในเดือนมิถุนายน 2546 และต่อมามีการแต่งตั้งบิลล์ เคลเลอร์ (Bill Keller) นักหนังสือพิมพ์ระดับรางวัลพูลิตเซอร์เป็นบรรณาธิการบริหารสืบต่อมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2546

การออกแถลงการณ์ขอโทษประชาชนเกี่ยวกับการรายงานข่าวว่าด้วยการสะสมอาวุธร้ายแรงของอิรัก เกิดขึ้นภายใต้การอำนวยการของบิลล์ เคลเลอร์

คำถามพื้นฐานมีอยู่ว่า *The New York Times* จะเบี่ยงเบนออกจากเส้นทางแห่งความอัปยศนี้ได้อย่างไร